

**«Πραγματικοί ηγείται δεν είναι εκείνοι που μονάχα υποκινούν
τον λαόν αλλ' εκείνοι που προκινδυνεύουν μαζί του.»**

Τα παραπάνω λόγια ανήκουν στον Κύπριο
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟ ΣΩΖΟ,

τον Δήμαρχο της Λεμεσού που χαρακτήριζε την Ελλάδα ως μητέρα-πατρίδα και έπεσε για την απελευθέρωση των Ιωαννίνων το 1912. Με τη θυσία του έγινε ο πρώτος και μόνος Δήμαρχος σε ολόκληρο τον ελληνισμό που έπεσε μαχόμενος ως απλός στρατιώτης.

Νομικός, Βουλευτής, Δήμαρχος Λεμεσού και ήρωας των Βαλκανικών πολέμων, γεννήθηκε στη Λεμεσό (10 Μαρτίου 1872) και έπεσε στην Ήπειρο (Μπιζάνι), ηρωικά μαχόμενος στις τάξεις του ελληνικού στρατού (6 Δεκεμβρίου 1912).

**«Σκοπός μου είναι να βάλω την τιμίαν στολήν
του στρατιώτου, να πάρω το τουφέκι και να υπάγω
εις την γραμμήν του πυρός.»**

Μετά την κήρυξη του Βαλκανικού πολέμου, τον Οκτώβριο του 1912, αυθόρμητα και επίμονα ζήτησε να καταταγεί σαν εθελοντής στρατιώτης στον ελληνικό στρατό. Στην Αθήνα συναντήθηκε με τον Ελευθέριο Βενιζέλο, ο οποίος προσπάθησε μάταια να τον τοποθετήσει στο Επιτελείο στην πρωτεύουσα. Ωστόσο, ο ίδιος επέλεξε να υπηρετήσει ως απλός στρατιώτης του Α΄ Πεζικού Συντάγματος και πήγε στην Θεσσαλία, την Μακεδονία και την Ήπειρο.

Από το Γενικό Επιτελείο στάλθηκε επίσημα: **«Στρατιώτης πρώτου πεζικού Συντάγματος Σώζος έφονεύθη εις την Ήπειρον, 6ην Δεκεμβρίου.»**

Το άγγελμα του θανάτου του συντάραξε κάθε Έλληνα Κύπριο. Σε ένδειξη τιμής κι ευγνωμοσύνης προς τον Σώζο, η Κύπρος έστησε μνημείο στον δημόσιο κήπο της Λεμεσού, που ο ίδιος δημιούργησε.

Προτομή του Ήρωα των Βαλκανικών Πολέμων ανήγειρε και ο Δήμος Αμπελοκήπων – Μενεμένης, μπροστά από το Δημοτικό Στάδιο Αμπελοκήπων, ενώ η πόλη των Ιωαννίνων, σε ένδειξη ευγνωμοσύνης για τη θυσία του στην απελευθέρωση της, έδωσε το όνομα του σε δρόμο της και έστησε προτομή του στις όχθες της ιστορικής λίμνης της.

Ο Χριστόδουλος Σώζος εξελέγη και υπηρέτησε ως Δήμαρχος Λεμεσού από το 1908 μέχρι τον θάνατο του το 1912. Κατά τη διάρκεια της δημαρχίας του υλοποιήθηκαν μεταξύ άλλων τα παρακάτω έργα που φέρουν τη δική του σφραγίδα: 1) Ο δημόσιος κήπος. 2) Η φιλαρμονική. 3) Ηλεκτροφωτισμός και ονομασία των δρόμων. 4) Διοργάνωση της πρώτης Παγκύπριας Γεωργικής και Βιομηχανικής Έκθεσης το 1911, ταυτόχρονα με τους Παγκύπριους αγώνες του 1911.

